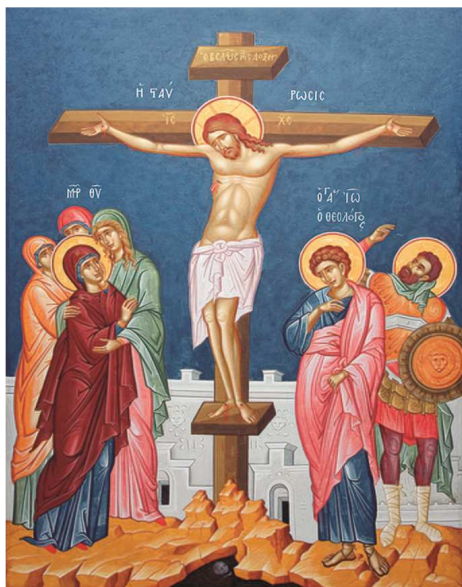

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ο Χριστός έπαθε υπέρ ημών και αντί ημών
Μακαριστού Μητροπολίτου Φλωρίνης, Αυγουστίνου Καντιώτου

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. / FAX: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 28 Ι Ο Υ Ν Ι Ο Υ 2020

✿ Ανακομιδή τῶν ἱερῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων (412).

Ὁ Χριστὸς ἔπαθε υπέρ ἡμῶν καὶ ἀντί ἡμῶν

Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Φλωρίνης, Αυγουστίνου Καντιώτου
Θὰ προσπαθήσω, ἀγαπητοί μου, νὰ πῶ ἓνα λόγο στὴν σταύρωσι τοῦ Χριστοῦ.

Τί εἶνε ἡ σταύρωσις; Μέγα μυστήριον. Τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ἀκοῦμε τὸν ἀπόστολον Παῦλον, ποὺ ἀνέβηκε μέχρι «τρίτου οὐρανοῦ» καὶ «ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι» (Β΄ Κορ. 12,2,4), νὰ λέῃ, ὅτι οἱ Ἕλληνες (δηλαδὴ οἱ εἰδωλολάτρεις), ὅταν ἄκουγαν γιὰ σταυρὸν καὶ ἐσταυρωμένον, τὸ θεωροῦσαν «μωρίαν», ἀνοησίαν (Α΄ Κορ. 1,18). Δὲν μπορούσαν νὰ ἐμβαθύνουν στὸ νόημα ποὺ περικλείει ἡ σταύρωσις τοῦ Χριστοῦ.

Καὶ σήμερον, ἂν ρωτήσετε μερικοὺς διανοουμένους, θὰ σᾶς ποῦν μόνο, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶνε ἓνας μεγάλος ἀλτρουϊστῆς ποὺ θυσιάστηκε γιὰ τοὺς ἄλλους.

Ἔμεῖς, ἔχοντας ὁδηγὸ τὰ Εὐαγγέλια καὶ τὸν θεῖον λόγο, τολμοῦμε καὶ λέμε ὅτι ἡ φράσις αὐτή, ὅτι εἶνε ἓνας ἀλτρουϊστῆς, δὲν εἶνε ἐπαρκής. Οὐδεὶς ἀμφιβάλλει ὅτι ὁ Χριστὸς εἶχε ἀγάπην καὶ ὅτι ἀπὸ ἀγάπης ἀπέθανε «ὑπὲρ ἡμῶν» (Α΄ Πέτρ. 2,21). Ἀλλὰ κάτι τέτοιο κάνουν καὶ οἱ ἄνθρωποι· ἡ μάνα λ.χ. πεθαίνει γιὰ τὸ παιδί της, ὁ φίλος πεθαίνει γιὰ τὸν φίλον του, ὁ ἀξιωματικὸς καὶ ὁ στρατιώτης στὴν πρώτη γραμμῇ τοῦ πυρὸς θυσιάζονται διότι «μητρός τε καὶ πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτερον ἐστὶν ἡ πατρίς» (γνώμη Σωκρ.· Πλάτ. Κρίτ. 12). Ἡ ἀγάπη ὅμως τοῦ Χριστοῦ ἔχει πολὺ μεγαλύτερον βάθος. Ποιὸ βάθος· ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπέθανε ὄχι μόνο «ὑπὲρ ἡμῶν» ἀλλὰ καὶ «ἀντί ἡμῶν». Τὸ πρῶτον τὸ καταλαβαίνουν καὶ τὸ δέχονται ὅλοι, γιὰ τὸ δεῦτερον ὠρισμένοι δυσκολεύονται. Ἐμεῖς, ὅσοι πιστεύουμε σ' αὐτόν, νὰ λέμε ὄχι μόνο «ὑπὲρ ἡμῶν» ἀλλὰ καὶ «ἀντί ἡμῶν». Ὑπάρχει δὲ μεγάλη διαφορὰ μεταξὺ τοῦ «ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ τοῦ «ἀντί ἡμῶν».

Κυριακὴ Γ' τοῦ Ματθαίου

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Φωμ. ε' 1-10)

Ἄδελφοί, δικαιωθέντες ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ἣ ἑστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς οὐ κατασχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν. Ἐτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθάνειται ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν. Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. Πολλῶ οὖν μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

Τί θὰ πῆ τὸ «ἀντὶ ἡμῶν»; Ἄκοῦμε τὸν προφήτη Ἡσαΐα, ὄχτακόν-σα χρόνια πρὸ Χριστοῦ, νὰ λέη γι' αὐτόν· «Οὗτος τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φέρει καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται. ... Αὐτὸς ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν... Τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν» (Ἡσ. 53,4-5). Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ Μεσσίας εἶνε ὁ ἀντικαταστάτης μας ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Καὶ ὁ ἱερός Αὐγουστῖνος στὸ Κεκραγάρῖο του [...] λέει· «Ἐγὼ ἠνόμησα, καὶ σὺ ἐκάθησες εἰς τὸ ἐδώλιον τοῦ κατηγορουμένου· ἐγὼ ἔκανα τὸ πονηρόν, καὶ σὺ κατεδικάσθη· ἐγὼ ἡμάρτησα, καὶ σὺ ἐμαστιγώθης μὲ τὸ φραγγέλλιον· ἐγὼ ὑπερηφανεύθην, καὶ σὺ ἐταπεινώθης· ἐγὼ παρήκουσα εἰς τὰς ἐντολάς τοῦ Πλάστου, καὶ σὺ διὰ τῆς ἰδικῆς σου τελείας ὑπακοῆς εἰς τὸ θέλημα τοῦ οὐρανοῦ Πατρὸς ἐξώφλησες τὸ ἀμάρτημα τῆς ἰδικῆς μου παρακοῆς» [...]. Αἰτία τοῦ πάθους σου εἶμαι ἐγὼ ὁ ἀμαρτωλός! αὐτό, ἂν δὲν τὸ αἰσθανθοῦμε σήμερα καὶ δὲν θὰ κλάψουμε, δὲν θὰ προσεγγίσουμε τὸ μυστήριον τοῦ σταυροῦ.

Αὐτὰ ποὺ ἔπαθε ὁ Χριστός, ἔπρεπε νὰ τὰ πάθουμε ἑμεῖς. Ἡ δική μας κεφαλὴ, ποὺ φιλοξενεῖ τόσες πονηρὲς ἔννοιες καὶ τόσους ἀθλίους διαλογισμούς, ἔπρεπε νὰ φορέσῃ ἀγκάθινο στεφάνι, καὶ ὄχι ἡ δική του ἀκήρατη κεφαλὴ, ποὺ κυβερνεῖ μὲ σοφία καὶ ἀγαθότητα τὰ σύμπαντα. Ἡ δική μας γλῶσσα, ποὺ ψεύδεται, διαβάλλει, συκοφαντεῖ,
Κυριακὴ Γ' του Ματθαίου

βλασφημεῖ, «κόκκαλα δὲν ἔχει καὶ κόκκαλα τσακίζει», αὐτὴ ἔπρεπε νὰ γευθῆ τὸ ὄξος καὶ τὴ χολή, καὶ ὄχι ἡ γλῶσσα τοῦ Χριστοῦ ποὺ πάντοτε ἐλάλησε τὴν ἀλήθεια. Τὰ δικά μας χέρια, ποὺ καθημερινῶς διαπράττουν τόσες ἀμαρτωλὲς πράξεις, ἔπρεπε νὰ καρφωθοῦν στὸ ξύλο, καὶ ὄχι τὰ χέρια τοῦ Χριστοῦ, ποὺ σκόρπιζαν παντοῦ μύρα ἀγάπης, εὐλογίες, θεραπείες, εὐεργεσίες. Τὰ δικά μας πόδια, ποὺ ἀφήνουν τὴν εὐθεῖα ὁδὸ καὶ ξεμακραίνουν σὲ μονοπάτια σκοτεινὰ καὶ σκολιά, ἔπρεπε νὰ ἀκίνητοποιηθοῦν πάνω στὸ σταυρό, καὶ ὄχι τὰ πόδια τοῦ Χριστοῦ, ποὺ βάδισαν χιλιόμετρα γιὰ νὰ βροῦν τὸ ἀπολωλὸς πρόβατο καὶ νὰ φέρουν τὸ μήνυμα τῆς σωτηρίας κι ὅπου πάτησαν εὐωδίασαν τὴ γῆ.

Ἔμεῖς λοιπὸν εἴμαστε οἱ ἔνοχοι, κ' ἐκεῖνος ὁ ἀθῶος. Ἐμεῖς φορτώσαμε τὴ γῆ ἀμαρτίες, κ' ἐκεῖνος εἶνε «ὁ αἶρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου», ὅπως εἶπε ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος (Ἰω. 1,29). Φορτώθηκε τὰ βάρη μας καὶ μᾶς ἀπήλλαξε ὅλους, ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος, ἀπὸ τὴν καταδίκη. Ἐὰν αὐτὸ δὲν τὸ συναισθανθοῦμε, ὅτι δηλαδὴ ὁ Χριστὸς σταυρώθηκε «ἀντὶ ἡμῶν», ἀντὶ γιὰ ἐμένα τὸν ἀμαρτωλὸ καὶ ἀντὶ γιὰ σᾶς καὶ ἀντὶ γιὰ ὅλους μας, εἰς μάτην ἐορτάζουμε. Καὶ ὅμως αὐτὴ ἡ ἀλήθεια σήμερα ἀπὸ πολλοὺς θεωρεῖται μορία, ἀνοησία. Πῶς νὰ τὸ ἐξηγήσω ἀκόμη ἀπλούστερα;

Θὰ χρησιμοποιήσω τὸ ἐξῆς παράδειγμα ποὺ εἶχα διαβάσει. Κάποιος σκότωσε καὶ τὸν κυνηγοῦσαν νὰ τὸν συλλάβουν. –Πιάστε τον πιάστε τον, φώναζαν, εἶνε ἔνοχος, σκότωσε ἄνθρωπο!... Αὐτός, μὲ τὰ ροῦχα του ματωμένα ὅπως ἦταν, ἔτρεχε ἐξαλλος νὰ ξεφύγῃ. Σὲ μιὰ στιγμή βλέπει μιὰ πόρτα ἀνοιχτή, προλαβαίνει καὶ μπαίνει μέσα χωρὶς νὰ ξέρῃ ποῦ βρίσκεται. Ποιὸς νὰ τὸ φανταστῆ· ἦταν τὸ σπίτι τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ θύματος! Ὁ σπιτονοικοκύρης, ὅταν τὸν εἶδε ἔτσι, κατάλαβε ὅτι αὐτὸς εἶνε ὁ φονιᾶς τοῦ ἀδελφοῦ του. Καὶ τί ἔκανε; τὸν παρέδωσε; Δὲν τὸν παρέδωσε. Ἀλλὰ τί· βγάζει τὰ ροῦχα του, ντύνει μ' αὐτὰ τὸν φονιᾶ, καὶ παίρνοντας τὰ ματωμένα ροῦχα ἐκείνου τὰ φοράει ὁ ἴδιος. Ὅταν σὲ λίγο χτύπησε τὴν πόρτα ἡ ἀστυνομία, ἔκρυψε τὸν φονιᾶ καὶ παρουσιάστηκε αὐτὸς ὡς ἔνοχος! –Ἐγὼ τὸν σκότωσα, λέει· πιάστε με... Καὶ ἔπιασαν αὐτὸν καὶ τὸν ὠδήγησαν στὸ κρατητήριον νὰ τιμωρηθῆ. Τὸ παράδειγμα αὐτό, ἐνὸς ἀνθρώπου ποὺ ἀπὸ ὑπερβολικὴ ἀγάπη παρέστησε τὸν ἑαυτό του ὡς ἔνοχο γιὰ νὰ ἀθωωθῆ ὁ ὄντως ἔνοχος, ζωντανεῖ ἐμπρὸς μας τὰ λόγια «Οὗτος τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φέρει καὶ περὶ ἡμῶν

Κυριακὴ Γ' τοῦ Ματθαίου

όδυνᾶται...» καὶ «Ἴδε ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου». Ποιὸς εἶνε ὁ αἴτιος τῆς καταδίκης τοῦ Ἰησοῦ; Ἐμεῖς. Ἄν ἐμεῖς στὴν ἀρχὴ δὲν ἁμαρτάναμε, θὰ ἤμασταν τώρα ὅλοι στὸν παράδεισο καὶ ὁ Χριστὸς δὲν θὰ σταυρωνόταν.

Ἡ ιστορικὴ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι σταύρωσαν τότε τὸν Χριστό. Ἀλλὰ ἡ πνευματικὴ ἀλήθεια, πού πρέπει νὰ παραδεχθοῦμε, εἶνε κάτι ἄλλο σπουδαιότερο· ὅτι κ' ἐμεῖς σήμερα τὸν σταυρώνουμε. Ποῦ; Παντοῦ. Δὲν ὑπάρχει γωνία τῆς Ἑλλάδος –γιὰ νὰ περιοριστοῦμε στὴν πατρίδα μας–, πού δὲν σταυρώνεται ὁ Χριστός· στὰ σπίτια, στὰ σχολεῖα, στὸ στρατό, στὶς συγκοινωνίες, στὰ τηλέφωνα, στὰ γήπεδα, στὰ κέντρα, στοὺς σταθμούς, στὸν τύπο, στὸ κοινοβούλιο, στὰ δικαστήρια; (σπανίως θὰ βρεθῆ κάποιος νὰ πῆ· Κύριε πρόεδρε, δὲν μπορῶ νὰ παλαμίσω τὸ Εὐαγγέλιο· ὁ Κύριος εἶπε «μὴ ὁμόσαι ὅλως» (Ματθ. 5,34)). Δὲν τὸν σταυρώνουμε λοιπὸν κ' ἐμεῖς, ὅπως οἱ Ἰουδαῖοι, ὅταν ὀρκιζώμαστε, ὅταν περιφρονοῦμε καὶ καταπατοῦμε τὶς ἐντολές του, ὅταν βλασφημοῦμε τὰ θεῖα; [...]

Αὐτὸ λοιπὸν πού ἔχουμε νὰ κάνουμε, εἶνε νὰ συναισθανθοῦμε ὅτι ἐμεῖς εἴμαστε οἱ ὑπεύθυνοι τῆς σταυρώσεως καὶ νὰ φωνάξουμε· Χριστὲ ἐλέησέ με, συγχώρεσέ με· «Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου» (Λουκ. 23,42). (Πηγὴ: <http://armenisths.blogspot.com>)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δευτέρα 29 Ιουνίου 2020, Ἅγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.

Τρίτη 30 Ιουνίου 2020, Ἅγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.

Τετάρτη 1^η Ιουλίου 2020, Παρεκκλήσι Ἁγίων Αναργύρων 7:00 π.μ.

Σάββατο 4 Ιουλίου 2020, Ἅγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.

2) ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

(εντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μας)

Τρίτη 30 Ιουνίου 2020, 7:00 μ.μ. Ἀγιασμός και Μέγας
Πανηγυρικός Εσπερινός

Τετάρτη 1^η Ιουλίου 2020, 7:00 π.μ. Ὁρθρος και Πανηγυρικὴ
Θεία Λειτουργία

& 6:30 μ.μ. Μεθέορτος Εσπερινός και
Ἱερό Ευχέλαιο

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. / ΦΑΧ: 22990 40040,

e-mail: ag.nikolaosmark@yahoο.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κυριακή Γ' του Ματθαίου